

Riippumatta ennakkoratkaisukysymyksiin 1–6 annettavasta vastauksesta:

- 7) Onko siviiliprosessilain (ZPO) 348 §:n 3 momentti, siltä osin kuin tämä säännös liittyy ennakkoratkaisupyyntöjen esittämiseen SEUT 267 artiklan 2 kohdan nojalla, vastoin SEUT 267 artiklan 2 kohtaan perustuvaa kansallisten tuomioistuinten toimivaltaa esittää ennakkoratkaisupyyntö, jolloin sitä ei saisi soveltaa ennakkoratkaisupyyntöjen esittämiseen?

- (¹) Puiteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY (puitedirektiivi) (EUVL 2007, L 263, s. 1)
- (²) Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007 (EUVL 2007, L 171, s. 1)

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles (Belgia) on esittänyt
24.3.2021 – Christian Louboutin v. Amazon.com, Inc. ja Amazon Services LLC**

(Asia C-184/21)

(2021/C 217/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Christian Louboutin

Vastaajat: Amazon.com, Inc. ja Amazon Services LLC

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2017/1001 (¹) 9 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että merkin, joka on sama kuin tavaramerkki, käyttö verkkomyyntisivustolla näytetyssä mainoksessa on lähtökohtaisesti luettava sivuston ylläpitäjän syyksi, jos tavanomaisesti valistuneen ja kohtuullisen tarkkaavaisen internetin käyttäjän näkökulmasta tämä ylläpitäjä on toiminut aktiivisesti mainoksen tekemisessä tai jos tällainen internetin käyttäjä voi katsoa mainoksen osaksi ylläpitäjän omaa kaupallista viestintää?

Vaikuttaako tällaiseen käsitykseen:

- se, että tämä ylläpitäjä on erilaisten tavaroiden, mukaan lukien mainoksessa mainittujen tavaroiden tavaraluokka, laajalti tunnettu jakelija
- tai se, että näin näytetyssä mainoksessa on ylätunniste, jossa esitetään kyseisen ylläpitäjän palvelumerkki, joka on laajalti tunnettu jakelijan tavaramerkkinä
- tai vielä se, että tämä ylläpitäjä tarjoaa samanaikaisesti tähän ilmoitukseen nähden samaan luokkaan kuin mainostettu tavara kuuluvien tavaroiden jakelijoiden perinteisesti tarjoamia palveluja?

- 2) Onko Euroopan unionin tavaramerkistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2017/1001 9 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että samalla merkillä kuin tavaramerkki varustetun tavarankuljettajalle elinkeinotoiminnassa ilman tavaramerkin haltijan suostumusta on kuljettajan syyksi luettavaa käyttöä ainoastaan, jos kuljettaja on tosiasiallisesti tietoinen merkin asettamisesta tavarankuljettajalle?

Onko tällainen kuljettaja kyseisen merkin käyttäjä, jos se itse tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö on ilmoittanut loppukuljettajalle huolehtivansa kuljettamisesta sen jälkeen, kun se itse tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö on varastoinut tavarankuljettajalle tällä tarkoituksella?

Onko tällainen kuljettaja kyseisen merkin käyttäjä, jos se itse tai taloudellisesti sidoksissa oleva yksikkö on etukäteen aktiivisesti myötävaikuttanut tällä merkillä varustetun tuotteen mainoksen näyttämiseen elinkeinotoiminnassa tai rekisteröinyt loppukuljettajan tilauksen tämän mainoksen yhteydessä?

(¹) EUVL 2017, L 154, s. 1.

Valitus, jonka Giacomo Santini ym. ovat tehneet 29.3.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 ja T-385/19, Santini ym. v. parlamentti, 10.2.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-198/21 P)

(2021/C 217/37)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Giacomo Santini, Marco Cellai, Domenico Ceravolo, Natalino Gatti, Antonio Mazzone, Luigi Moretti, Gabriele Sboarina, Lina Wuhler, Patrizia Capraro ja Luciana Meneghini (edustaja: M. Paniz, avvocato)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion sellaisen virheen perusteella, joka on tehty oikeusvarmuutta, luottamuksensuojaa ja suhteellisuutta koskevien yleisten periaatteiden soveltamisessa sekä perusoikeuskirjassa vahvistettujen oikeuksien soveltamisessa omaisuudensuojan perusteettoman ja suhteettoman loukkaamisen yhteydessä; sen perusteella, että on virheellisesti katsottu, että riidanalaiset toimet voitiin lainmukaisesti perustaa parlamentin jäsenille korvattavia kuluja ja suoritettavia korvauksia koskevan säännösten liitteeseen III; sen perusteella, että ne on virheellisesti sisällytetty tavanomaisiin delegoituihin hallintotoimiin tai yksikönpäällikölle delegoituihin toimiin; sen perusteella, että perusteluvelvollisuuden osalta perustelut ovat olleet karkealla tavalla epätasällisia, epätäydellisiä ja puutteellisia; kumoamaan näin ollen kaikki riidanalaiset toimet, tiedoksiannot ja/tai päätökset; velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat valituksensa tueksi kuuteen valitusperusteeseen.

- 1) **Ensimmäinen valitusperuste: Oikeudellinen virhe ja/tai tosiseikkoja koskeva virhe, koska on katsottu, että riidanalainen toimenpide vaikutti ainoastaan eläkkeen määrään eikä eläkeoikeuteen ja sen syntyvaiheeseen, mikä on johtanut virheelliseen käsitykseen siitä, että toimi on yhteensopiva unionin yleisten periaatteiden ja perusoikeuskirjan kanssa.** Valittajat esittävät, että valituksenalainen tuomio on lainvastainen, koska siinä on sekoitettu keskenään eläkeoikeus ja eläkkeen oikea määrä ja jätetty soveltamatta eläkeoikeuden muuttumattomuuden periaatetta, jota tosiasiallisesti olisi pitänyt soveltaa; koska on virheellisesti jätetty huomioon, että puuttuminen valittajien eläkemaksuihin ei pelkästään johtanut suhteellisen määrän pienentymiseen vaan että kyse oli kokonaisvaltaisesta järjestelmän muutoksesta, jolla oli taannehtiva ja pysyvä vaikutus eläkeoikeuksiin, jotka on vuosien kuluessa maksettu ja ansaittu ja joista on lopullisesti tullut osa asianomaisten henkilöiden omaisuutta; koska on virheellisesti jätetty huomioon, ettei parlamentti mitenkään tarkistanut sitä, olivatko riidanalaiset toimet unionin oikeuden mukaisia, ja koska tältä osin ei ole esitetty minkäänlaisia perusteluja.